Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

13 юни 2024 година*

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика (ОСП) — Схеми за подпомагане — Директни плащания за земеделски стопани — Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Член 4, параграф 1, букви б) и в) — Понятието „стопанство“ — Управление от земеделски стопанин — Понятието „селскостопанска дейност“ — Член 33, параграф 1 — Понятието „земеделска площ на разположение на земеделския стопанин на определена от държавата членка дата“ за целите на активирането на правата на плащане — Сезонно предаване срещу възнаграждение на парцели от терен, който е собственост на земеделския стопанин, на ползватели, които поемат поддържането на парцелите и прибирането на реколтата“

По дело C-731/22

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия) с акт от 25 ноември 2022 г., постъпил в Съда на същия ден, в рамките на производство по дело

IJ und PO GesbR,

IJ

срещу

Agrarmarkt Austria,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: N. Piçarra (докладчик), председател на състава, N. Jääskinen и M. Gavalec, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Agrarmarkt Austria, от M. Borotschnik, в качеството на представител,

* Език на производството: немски.

– за австрийското правителство, от A. Posch, J. Schmoll и A. Kögl, в качеството на представители,

– за испанското правителство, от A. Pérez-Zurita Gutiérrez, в качеството на представител,

– за Европейската комисия, от A. C. Becker и A. Sauka, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 4, параграф 1, букви б) и в) и на член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между IJ und PO GesbR, гражданско дружество до 2020 г., а от 2021 г. единствено IJ като физическо лице (наричани по-нататък заедно „IJ“), от една страна, и Agrarmarkt Austria (наричано по-нататък „AMA“), юридическо лице по австрийското право, действащо като разплащателен орган и орган по управление на помощите за земеделските стопани, от друга страна, по повод на три решения, с които AMA отказва да отпусне на IJ директни плащания за периода 2019—2021 г.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 1782/2003

3 Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) е отменен с Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО)

№ 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, 2009 г., стр. 16). Член 44 („Използване на правата за получаване на плащания“), параграфи 2 и 3 от Регламент № 1782/2003 предвижда:

„2. „Хектар, даващ право на помощ“ означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството, заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности.

3. Земеделският производител декларира парцелите, които съответстват на хектарите, свързани с права на помощи. Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, тези парцели трябва да бъдат на разположение на земеделския производител за период от не по-малко от десет месеца, считано от дата, която следва да бъде фиксирана от Комисията, но не по-рано от 1 септември през календарната година, предхождаща годината на подаване на молбата за участие в схемата на единно плащане“.

Регламент № 1307/2013

4 Съгласно съображение 10 от Регламент № 1307/2013, който е отменен с Регламент (ЕС) 2021/2115 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 година за установяване на правила за подпомагане за стратегическите планове, които трябва да бъдат изготвени от държавите членки по линия на общата селскостопанска политика (стратегически планове по ОСП) и финансирани от Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1305/2013 и (ЕС) № 1307/2013 (ОВ L 435, 2021 г., стр. 1), но се прилага ratione temporis към спора в главното производство:

„Опитът, придобит при прилагането на различните схеми за подпомагане за земеделски стопани показа, че подпомагането в редица случаи е било извършвано в полза на физически или юридически лица, чиято основна дейност не включва упражняване на селскостопанска дейност или е насочена само в незначителна степен към такава дейност. С цел да се гарантира, че подпомагането е по-целенасочено, държавите членки следва да се въздържат от отпускане на директни плащания на някои физически и юридически лица освен в случаите, когато те могат да докажат, че степента на упражняваната от тях селскостопанска дейност не е незначителна. Освен това държавите членки следва също така да имат възможността да не отпускат директни плащания на други физически или юридически лица, които упражняват селскостопанска дейност в незначителна степен. Държавите членки обаче следва да имат право да отпускат директни плащания на по-дребни земеделски стопани на непълно работно време, тъй като тези земеделски стопани допринасят пряко за жизнеспособността на селските райони. […]“.

5 Член 1 от този регламент е озаглавен „Обхват“ и гласи:

„Настоящият регламент установява:

а) общи правила за плащания, отпускани директно на земеделски стопани по схемите за подпомагане, изброени в приложение I („директни плащания“);

[…]“.

6 Член 4 от посочения регламент е озаглавен „Определения и свързани разпоредби“ и предвижда:

„1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

[…]

б) „стопанство“ означава всички използвани за селскостопански дейности и управлявани от земеделски стопанин единици, които се намират на територията на една и съща държава членка;

в) „селскостопанска дейност“ означава:
i) производството, отглеждането или култивирането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, развъждането на животни и отглеждането на животни за селскостопански цели,
ii) поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установена от [Европейската комисия] рамка, или
iii) извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване;

[…]

д) „земеделска площ“ означава площ, която е заета от обработваема земя, постоянно затревени площи и постоянни пасища или трайни насаждения;

[…]

2. Държавите членки:

[…]

б) когато е приложимо в дадена държава членка, определят минималните дейности, които да се извършват на площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, съгласно посоченото в параграф 1, буква в), подточка iii);

[…]“.

7 Член 9 („Активен земеделски стопанин“), параграф 1 от същия регламент предвижда:

„Не се отпускат директни плащания на физически или юридически лица, или групи физически или юридическа лица, чиито земеделски площи са основно площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, и които не извършват върху тези площи минималните дейности, определени от държавите членки в съответствие с член 4, параграф 2, буква б)“.

8 Член 32 от Регламент № 1307/2013 е озаглавен „Активиране на права на плащане“ и има следния текст:

„1. По схемата за основно плащане на земеделските стопани се отпуска подпомагане — посредством декларация в съответствие с член 33, параграф 1 — след активиране на право на плащане на хектар, отговарящ на условията за подпомагане, в държавата членка, в която е било разпределено правото на плащане. Активираните права на плащане дават право на годишно плащане на определените в тях суми […].

2. За целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава:

а) всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност или, когато площта се използва и за неселскостопански дейности, която се използва предимно за селскостопански дейности, включително площи, които не са били в добро земеделско състояние към 30 юни 2003 г. в държавите членки, присъединили се към Съюза на 1 май 2004 г., които са избрали да прилагат схемата за единно плащане на площ;

[…]“.

9 Член 33 от този регламент е озаглавен „Деклариране на хектарите, отговарящи на условията за подпомагане“ и в параграф 1 предвижда:

„За целите на активирането на правата на плащане, предвидено в член 32, параграф 1, земеделският стопанин декларира парцелите, които съответстват на хектарите, отговарящи на условията за подпомагане, във връзка с всяко право на плащане. Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, декларираните парцели трябва да са на разположение на земеделския стопанин на определена от държавата членка дата […]“.

Австрийското право

10 Съгласно член 20 („Площи, използвани за неселскостопански дейности“), параграф 3 от Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft mit horizontalen Regeln für den Bereich der Gemeinsamen Agrarpolitik (Horizontale GAP-Verordnung) (Наредба на федералния министър на земеделието, горите, околната среда и управлението на водите за определяне на хоризонтални правила в областта на общата селскостопанска политика, наричана по-нататък „Хоризонталната наредба за ОСП“, BGBl. II, 100/2015):

„Във всички случаи не са площи, отговарящи на условията за подпомагане по смисъла на член 17, параграф 1, площите с пътна настилка или застроените площи, кариерите за чакъл, кариерите, парковете, местата за отдих, насажденията с коледни елхи, площите, трайно предназначени за маневриране и складиране, както и храсти, дървета и стени, стига да не попадат в обхвата на член 18, точка 1 или 2“.

11 Член 23 („Специални разпоредби, приложими за някои видове използване“), параграф 1 от Хоризонталната наредба за ОСП гласи:

„Релевантната дата, на която отговарящите на условията за подпомагане площи трябва за целите на активирането на правата на плащане да бъдат на разположение на земеделския

стопанин в съответствие с член 33, параграф 1 от [Регламент № 1307/2013], е 9 юни на съответната референтна година. […]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

12 Всяка година от 2019 г. до 2021 г. IJ подава заявление за директни плащания за терен, на който е собственик, с площ от 1,0840 хектара (обработваема земя), предназначена изключително за отглеждането на полски зеленчуци и разделена на парцели с различни размери (наричана по-нататък „разглежданата площ“). IJ отговаря за обработката на почвата, планирането на отглеждането и засяването на зеленчуците. В началото на сезона IJ предава тези парцели на ползватели, които поемат поддържането на парцелите и прибирането на реколтата, а самото то стопанисва един от посочените парцели, за да позволи на новите ползватели да се запознаят с приложимия стандарт.

13 След предаването на парцелите на ползвателите срещу заплащане на „сезонна такса“ на IJ въпросните ползватели се задължават, съгласно сключено с него споразумение за ползване, да поддържат тези парцели при спазване на Правилата за биологичното земеделие и редовно да отстраняват плевелите през целия сезон на отглеждане. От акта за преюдициално запитване е видно, че на 9 юни от всяка референтна година, което е релевантната за целите на прилагането на член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 дата, определена в член 23, параграф 1 от Хоризонталната наредба за ОСП, ползвателят е „отговорен“ за разглежданата площ.

14 През периода, когато посочените ползватели са „отговорни“ за парцелите, IJ поема напояването на последните според собствените си критерии. Освен това IJ си запазва възможността да отстранява плевелите в тези парцели за сметка на ползвателите, ако последните не го правят. При продължително отсъствие тези ползватели са длъжни да намерят заместващ ползвател, който да поддържа съответния парцел и да прибира реколтата, за която IJ не дава гаранция „поради непредвидимостта на природните условия“.

15 След проверка на място, извършена на 13 юли 2021 г., като се основава на член 20, параграф 3 от Хоризонталната наредба за ОСП, AMA квалифицира разглежданата площ като „място за отдих“, което не отговаря на условията за подпомагане с директни плащания, тъй като ползвателите поддържали парцелите и прибирали реколтата в свободното си време, без да извършват системно производство за снабдяването на населението, което било селскостопанската дейност, обхванати основно от ОСП.

16 С решения от 10 януари 2022 г. AMA, първо, отказва да отпусне директни плащания за разглежданата площ за референтните 2019—2021 г., второ, иска възстановяване на вече извършените плащания и трето, налага санкции на IJ с мотива, че от датата на предаване на ползвателите на парцелите, които я съставят, тази площ вече не е „на разположение“ на IJ по смисъла на член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013. Като се основава по-специално на решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606), AMA счита, че към 9 юни на всяка референтна година IJ вече не разполага с достатъчна самостоятелност за осъществяване на своята селскостопанска дейност на посочената площ. Освен това според AMA, след като ползвателите на парцелите „запазват реколтата“, те не извършват работата от името, за сметка и за риск на IJ, противно на изискването от тази съдебна практика.

17 IJ сезира Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Австрия), който е запитващата юрисдикция, с жалба срещу решенията на AMA от 10 януари 2022 г., като изтъква, че разглежданите парцели остават „на негово разположение“ по смисъла на член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 между момента, когато се предават на ползвателите, и момента, когато последните прибират реколтата, тъй като именно IJ поема обработката на почвата в тези парцели, напояването им и предоставянето на всички семена и посадъчни материали. При това положение задължението за ползвателите сами да поддържат през този период съответния си парцел, било само маркетингова мярка, чието неизпълнение можело да доведе до по-слаба реколта или по-лошо качество.

18 Според запитващата юрисдикция няма съмнение, че първото условие по член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1307/2013 за наличието на „стопанство“, а именно площта, намираща се на територията на една и съща държава членка, да се използва „за селскостопански дейности“, е изпълнено, тъй като разглежданата площ се използва за отглеждане на селскостопански продукти (зеленчуци). Следователно според тази юрисдикция квалификацията от AMA на тази площ като „място за отдих“ е неправилна, тъй като се основава на тълкуване на член 20, параграф 3 от Хоризонталната наредба за ОСП, което не е в съответствие с правото на Съюза.

19 За сметка на това с оглед на решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606), посочената юрисдикция се съмнява, че в случая е изпълнено второто условие по въпросния член 4, параграф 1, буква б), а именно разглежданата площ да е „управлявана от земеделски стопанин“, доколкото съгласно посоченото решение селскостопанската дейност върху тази площ трябва да се осъществява от името и за сметка на земеделския стопанин. В това отношение тя отбелязва, че такова условие е изведено от Съда в случай, който е много различен от настоящия и в който е трябвало преди всичко да се избегне възможността няколко земеделски стопани да претендират, че съответните парцели са част от съответното им стопанство. Ето защо според запитващата юрисдикция такова условие „не се налага в еднаква степен“.

20 В допълнение, запитващата юрисдикция се съмнява, че в случая е изпълнено предвиденото в член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 условие парцелите, декларирани от IJ за целите на активирането на правата на плащане, да бъдат „на разположение“ на IJ към 9 юни на всяка референтна година, тъй като към тази дата именно ползвателите са били „отговорни“ за тези парцели.

21 Тази юрисдикция отбелязва, че никое от решенията на Съда в тази област не съответства „конкретно“ на настоящия случай. Въпреки това тя счита, че най-силните доводи подкрепят квалифицирането на разглежданата площ като „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ по смисъла на член 32, параграф 2 от Регламент № 1307/2013, което може да даде право на разглежданите директни плащания. Според нея IJ всъщност запазва правото си на разпореждане и достатъчна самостоятелност при упражняването на селскостопанска дейност в разглежданата площ, доколкото свободно избира ползвателите на парцелите и оказва влияние върху резултата от реколтата по време на вегетационния период чрез подготвителни мерки, чрез напояване на посочената площ, чрез евентуално отстраняване на плевелите и чрез поддържане на площта в състояние, подходящо за отглеждане на съответните култури, макар и да не ги прибира самостоятелно.

22 При това положение Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 4, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 да се тълкува в смисъл, че дадена площ следва да се счита за управлявана от земеделски стопанин и на разположение на същия, ако, макар тази площ да е собственост на земеделския стопанин и той да извършва и първоначалната обработка на почвата, засаждането и редовното напояване на културите, площта е разделена на парцели с различна големина и от началото на сезона през април/началото на май до края на сезона през октомври е предадена срещу определено възнаграждение на различни ползватели за поддръжка и прибиране на реколтата, без земеделският стопанин да има пряко участие в резултата от прибирането на реколтата?“.

По преюдициалния въпрос

23 С единствения си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 4, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска земеделски стопанин да получава директните плащания по член 1, буква а) от този регламент за площ, която е негова собственост, и тази площ да бъде квалифицирана като „стопанство“, което е „управлявано“ от този земеделски стопанин и е „на разположение“ на същия, когато, от една страна, парцелите, от които се състои посочената площ, се предават срещу определено възнаграждение на избрани от земеделския стопанин ползватели, които поемат поддържането на тези парцели и прибирането на реколтата, и от друга страна, същият земеделски стопанин, без да има право на резултата от прибирането на реколтата, извършва първоначалната обработка на почвата, засаждането и редовното напояване на посочените парцели, а дори и ги поддържа в случай на бездействие на въпросните ползватели.

24 Понятието „стопанство“ е определено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1307/2013 като „всички използвани за селскостопански дейности и управлявани от земеделски стопанин единици, които се намират на територията на една и съща държава членка“.

25 От самия текст на тази разпоредба следва, че за да е налице „стопанство“, трябва да бъдат изпълнени две кумулативни условия. Първото условие изисква съответните площи, намиращи се на територията на една и съща държава членка, да се използват за „селскостопанска дейност“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква в). Второто условие изисква тези площи да бъдат „управлявани“ от земеделския стопанин.

26 Що се отнася до първото условие, безспорно е, че разглежданата площ, която представлява „земеделска площ“ по смисъла на член 4, буква д) от Регламент № 1307/2013, е предназначена изключително за отглеждането на полски зеленчуци. От това следва, че тази дейност попада в обхвата на член 4, параграф 1, буква в), подточка i) от този регламент в качеството си на производство, отглеждане или култивиране на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата.

27 Както отбелязва Комисията в писменото си становище, за квалифицирането като „селскостопанска дейност“ посоченият член 4, параграф 1, буква в) не изисква нито съответната дейност да се упражнява единствено през считани за обичайни периоди на

работа, а не през периоди за отдих, нито земеделският стопанин сам да прибира реколтата, нито резултатът от прибирането на реколтата да бъде запазен за него. Тази разпоредба също така не изисква „селскостопанската дейност“ да има за цел единствено системното производство с цел снабдяване на населението. В това отношение е достатъчно да се отбележи, че съгласно подточка ii) на посочената разпоредба „поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установена от Комисията рамка“, също представлява „селскостопанска дейност“ по смисъла на същата разпоредба.

28 Що се отнася до второто условие за наличието на „стопанство“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1307/2013, а именно площите, „използвани за селскостопански дейности[, да бъдат] управлявани от земеделски стопанин“, Съдът вече е уточнил, че такова условие не предполага земеделският стопанин да разполага с неограничено право на разпореждане относно съответната площ в рамките на нейното използване за селскостопански цели. Достатъчно е по отношение на тази площ земеделският стопанин да разполага с достатъчна самостоятелност или с известна възможност сам да взема решения за целите на осъществяването на селскостопанска дейност, като запитващата юрисдикция следва с оглед на всички обстоятелства по случая да прецени дали това е така (вж. в този смисъл решения от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 61 и 62, и от 7 април 2022 г., Avio Lucos, C-116/20, EU:C:2022:273, т. 49 и 50).

29 В допълнение, от член 9, параграф 1 във връзка със съображение 10 от Регламент № 1307/2013 следва, че за целите на отпускането на директните плащания по член 1, буква а) от този регламент като „активен земеделски стопанин“ по смисъла на първата от тези разпоредби могат да се квалифицират физически или юридически лица или групи физически или юридическа лица, чиито земеделски площи „са основно площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване“, и които извършват върху тези площи „минималните дейности“, определени евентуално от държавите членки в съответствие с член 4, параграф 2, буква б) във връзка с член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от посочения регламент.

30 Освен това във връзка с двете условия, посочени в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1307/2013, член 33, параграф 1 от този регламент изисква — за целите на активирането на правата на директни плащания, предвидено в член 32, параграф 1 от посочения регламент — освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, парцелите от земеделската площ на стопанството, декларирани като „хектари, отговарящи на условията за подпомагане“, да бъдат също така „на разположение на земеделския стопанин на определена от държавата членка дата“. Понятието „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ е определено във въпросния член 32, параграф 2, буква а) като всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност или, когато площта се използва и за неселскостопански дейности, която се използва предимно за селскостопански дейности.

31 Съдът вече е тълкувал член 44, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1782/2003 в смисъл, че упражняването на селскостопанска дейност върху дадена площ следва да се осъществява от името и за сметка на земеделския производител, нещо, което трябва да се провери от запитващата юрисдикция (решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 69).

32 Въпреки това, дори да се приеме, че тези разпоредби съответстват по същество на разпоредбите на член 32, параграф 2 и член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013, важно е да се отбележи, че посоченото в предходната точка условие, което не следва от текста на последните две разпоредби, е установено от Съда в рамките на спор между съответстващия на AMA германски орган и публичноправен субект, а именно Landkreis Bad Dürkheim (администрация на окръг Bad Dürkheim, Германия), който е сключил със земеделски производител договор, с който последният се задължава срещу определено възнаграждение да поддържа и стопанисва някои площи, част от които са собственост на съответната провинция, а останалите принадлежат на други собственици, дали разрешение за превръщането им в пасища с оглед на опазването на природата. За целите на предоставянето на права на плащане по схема за единно плащане земеделският производител декларира тези площи като част от стопанството си, но молбата му е отхвърлена от въпросния орган с мотива, че посочените площи не могат да се квалифицират като „хектар, даващ право на помощ“ по смисъла на член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003.

33 Най-напред, Съдът приема, че е от съществено значение при такова положение разглежданите площи да не бъдат предмет на селскостопанска дейност, осъществявана от трето лице, за да се избегне възможността няколко земеделски производители да претендират, че тези площи са част от техните стопанства. По-нататък, Съдът тълкува тази разпоредба в смисъл, че тя допуска да се приеме за част от стопанство площта, предоставена на земеделския производител безвъзмездно с цел тя да бъде използвана по определен начин за ограничен период, при спазването на целите за опазване на природата, при условие че земеделският производител е в състояние да използва тази площ с достатъчна самостоятелност за своите селскостопански дейности за период, не по-малък от десет месеца (решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 66 и 71, второ тире).

34 С оглед на тази съдебна практика временното предаване на земеделска площ на различни ползватели, свободно избрани от земеделския стопанин, за да изпълняват някои задачи, попадащи в обхвата на понятието „селскостопанска дейност“, срещу определено възнаграждение, не може да бъде пречка за правото на този земеделски стопанин на „директни плащания“ в съответствие с член 4, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013. Всъщност, както отбелязва Комисията в писменото си становище, за да се причисли дадена земеделска площ към стопанството на даден земеделски стопанин, е определящо този земеделски стопанин, от една страна, да е в състояние да гарантира, че такава площ действително се използва за селскостопански дейности, а от друга страна, да може да следи за спазването на материалноправните изисквания относно осъществяването на тези селскостопански дейности.

35 Дадена земеделска площ трябва да се счита за „управлявана от земеделски стопанин“ и „на разположение“ на същия, ако тези две условия са изпълнени. Тя трябва да се квалифицира и като „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ дори ако към датата, определена от съответната държава членка, избрани от земеделския стопанин ползватели са „отговорни“ за нея. Освен това, след като такъв земеделски стопанин упражнява на тази площ поне минимална селскостопанска дейност по смисъла на член 9, параграф 1 от този регламент във връзка със съображение 10 от него, той трябва да се квалифицира като „активен земеделски стопанин“ за целите на отпускането на директните плащания по член 1, буква а) от посочения регламент.

36 В случая от акта за преюдициално запитване е видно, че от една страна, IJ извършва обработката на почвата, планирането на отглеждането и засяването, преди да предаде различните парцели от разглежданата площ на избраните ползватели с цел поддръжка и прибиране на реколтата, като поема и напояването на тези парцели. От друга страна, по силата на споразумение за ползване, сключено с IJ, тези ползватели поемат „отговорността“ в частност да отстраняват редовно плевелите, като са длъжни да спазват Правилата за биологичното земеделие. Следователно, освен ако запитващата юрисдикция не установи друго, разглежданата площ отговаря на критериите, посочени в точки 34 и 35 от настоящото решение, а IJ е „активен земеделски стопанин“ по смисъла на член 9 от Регламент № 1307/2013 във връзка с член 4, параграф 1, буква б) от този регламент.

37 В това отношение следва да се добави, че от акта за преюдициално запитване не личи в главното производство да има опасност от искане за директни плащания за разглежданата площ от страна на земеделски стопани, различни от IJ. Поради това настоящото дело се различава от делото, по което е постановено решение от 14 октомври 2010 г., Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606). Така, ако се приеме, че член 32, параграф 2 и член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да получат същото тълкуване като даденото от Съда в посоченото решение тълкуване на член 44, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1782/2003, а именно че в случай като този, по който е постановено въпросното решение, те изискват упражняването на селскостопанска дейност върху разглежданите площи да се осъществява от името и за сметка на земеделския стопанин, който иска директните плащания, такова изискване не би се прилагало по настоящото дело (вж. по аналогия решение от 17 декември 2020 г., Land Berlin (Права на плащане, свързани с ОСП), C-216/19, EU:C:2020:1046, т. 43 и 44).

38 По изложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 33, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска земеделски стопанин да получава директните плащания по член 1, буква а) от този регламент за площ, която е негова собственост, и тази площ да бъде квалифицирана като „стопанство“, което е „управлявано“ от този земеделски стопанин и е „на разположение“ на същия, когато, от една страна, парцелите, от които се състои посочената площ, се предават срещу определено възнаграждение на избрани от земеделския стопанин ползватели, които поемат поддържането на тези парцели и прибирането на реколтата, и от друга страна, същият земеделски стопанин, без да има право на резултата от прибирането на реколтата, извършва първоначалната обработка на почвата, засаждането и редовното напояване на посочените парцели, а дори и ги поддържа в случай на бездействие на въпросните ползватели.

По съдебните разноски

39 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

Член 4, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета

трябва да се тълкува в смисъл, че

допуска земеделски стопанин да получава директните плащания по член 1, буква а) от този регламент за площ, която е негова собственост, и тази площ да бъде квалифицирана като „стопанство“, което е „управлявано“ от този земеделски стопанин и е „на разположение“ на същия, когато, от една страна, парцелите, от които се състои посочената площ, се предават срещу определено възнаграждение на избрани от земеделския стопанин ползватели, които поемат поддържането на тези парцели и прибирането на реколтата, и от друга страна, същият земеделски стопанин, без да има право на резултата от прибирането на реколтата, извършва първоначалната обработка на почвата, засаждането и редовното напояване на посочените парцели, а дори и ги поддържа в случай на бездействие на въпросните ползватели.

Подписи